

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af:

Forslag til lov om barselorlov m.v.

(Lovforslag nr. L 202. Fremsat 6/5 80. Første behandling 9/5 80. Betænkning 22/5 80).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Flygaard (DR):

Da retsforbundet ikke er betænkingsberettiget, skal jeg her meddele, at retsforbundet anbefaler at stemme mod ændringsforslag nr. 1-4 med den begrundelse, at vi synes, disse ændringsforslag er for vidtgående.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS og SF har stillet ændringsforslag til regeringens lovforslag om barselorlov, som vi mener i langt større udstrækning imødekommer de behov, der er for en forbedret barselhvile. Vi mener naturligvis, der ligger en lille forbedring i regeringens lovforslag, men så er alt efterhånden også sagt. Vi opfatter det stadig væk som fuldstændig uacceptabelt, at regeringen ikke har villet holde fast ved sin egen 8 ugers graviditetsorlov – det forslag, som den selv har udarbejdet.

Selvfølger gives en sikring af 4 ugers graviditetsorlov en bedre situation for kvinder-

ne, men det er nu sådan, at den største sikkerhed gives ved, at man har ret til orlov i de 8 uger, og at kvinden selv vurderer, hvornår hun har brug for at gå på hel eller delvis orlov. Det er uacceptabelt, at man skal presses ud i en situation, hvor man skal have en lægelig bedømmelse af det. Det vil i mange situationer være utrolig vanskeligt at give en lægelig bedømmelse, fordi der er både sociale og psykiske og fysiske forhold, der spiller ind. Jeg mener, det efterhånden har været dokumenteret så mange gange.

En del af vores ændringsforslag består i, at man giver kvinderne en ret til 26 uger efter fødslen, både for at kvinden har mulighed for at restituere sig selv, og for at hun har mulighed for at opbygge et tæt forhold til barnet. Ligeledes mener vi, at det må være en ret for mændene – for fædre eller samleverne, hvad man nu vil sige – at have orlov. Vi synes efterhånden, det er på tide, at man tager det alvorligt og ikke bare stopper det af vejen som en eller anden form for amnestuesnak. Selvfølgelig har fædre brug for en orlov, og de har brug for at opbygge et tæt forhold til børnene, både af hensyn til kønsdelingen i hjemmet og også af hensyn til den mentalitet, børnene vokser op med helt fra starten af deres opvækst.

Vi har desuden gennem ændringsforslagene ønsket at sikre, at kvinderne også har ret til at tage fri under arbejdet for at gå til de nødvendige graviditetsundersøgelser, samt at de har ret til at få hvilepauser under arbejdet. Det vil i utrolig mange situationer lette kvinderne både fysisk og psykisk, at de har mulighed for en gang imellem at sætte sig ned og få en hvilepause, som de ellers ikke har ret til.

Ud over dette har vi ønsket at opstramme den klausul, der er mod fyringer i regeringens lovforslag. Vi synes, det er en lille smule grinagtigt, at man på den ene side skriver, at man ikke må fyre kvinder i forbindelse med graviditet, og på den anden side skriver, at hvis man nu alligevel gør det, så kan kvinden få en eller anden form for erstatning. Vi har strammet paragraffen op, så den simpelt hen hedder, at en arbejdsgiver ikke må afskedige en lønmodtager, der er gravid. Der er ingen grund til at sige det mildere, for man ved godt, at mange arbejdsgivere simpelt hen vil gå uden om og sige, at det skam ikke var i forbindelse med eller på grund af gravidite-

[Anne Grete Holmsgård]

ten, den og den kvinde blev fyret, det var af en fuldstændig anden årsag.

Nymann (FP):

Fremskridtspartiet mener ikke, at den økonomiske situation som helhed betinger, at vi skal gå ud i yderligere udgifter. Derfor mener vi, det er rimeligt, at vi forkaster lovfor-slaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg havde håbet, at når vi stillede sådan en række ændringsforslag, som vi her har gjort – og ikke mindst når vi stiller et ændringsforslag som det, der hedder nr. 4, som må siges at være ret vidtgående – så kunne vi få trukket de såkaldt ansvarlige partier herop til at tage en debat om disse spørgsmål. Men tavshed er også et svar, det må vi desværre konstatere. Jeg synes, der var god grund til, at man diskuterede disse ting noget mere.

Jeg beklager også meget, at vi ikke har kunnet nå frem til noget, der var betydelig bedre end det, der her foreligger, men naturligvis må vi sige: lidt er bedre end ingenting. Det havde imidlertid været rart, om man i en tid, hvor der ellers tales meget om nedskæringer og ustandselig kommer nedskæringer, kunne have indset, at her var et område, man havde forsømt i ganske mange år, og derfor havde givet en noget bedre barselorlov end den, vi her får.

Lone Dybkjær (RV):

Det er egentlig ikke således provokeret af fru Lilli Gyldenkilde, jeg går herop, men jeg synes nok, der er grund til at sige et par ord i anledning af det, fru Lilli Gyldenkilde sagde. For sandheden er jo, at det er ganske fantastisk, at der overhovedet i forbindelse med et sådant forlig, som der her indgås, kommer noget med, der betyder forbedret barselorlov.

Det er rigtigt, at mange af os, der har haft med dette at gøre, godt kunne have ønsket sig det bedre, end det er, men det er et meget, meget stort fremskridt, der her er sket. Jeg er ganske overbevist om, at vi kan takke alle de kvinder, der stemte på kvinderne ved valget, for, at det overhovedet har kunnet lade sig gøre.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke sætte tingets tålmodighed på alt for stor en prøve, men jeg må dog sige, at vi ser nok lidt forskelligt på det. Det er rigtigt, at man kan se det ud fra den betragtning, som fru Lone Dybkjær anlægger, og det er vel også det, flertallet herinde har set det ud fra. Men jeg er meget ked af at nøjes med dette efter så mange år, hvor der ikke på dette område har kunnet opnås noget som helst. Det er meget nøjsomt, dette her.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det, der kalder mig herop, er fru Lone Dybkjærs bemærkninger. Der findes faktisk ikke en eneste god årsag til, at en forbedret barselorlov overhovedet behøvede at indgå i et forlig. Det kunne være fremsat som det forslag, regeringen selv har udarbejdet. Jeg tvivler meget på, at de radikale ville have stemt imod det, hvis det var blevet fremsat i den form. Der er ingen grund til at lægge det ind under nogle forligsforhandlinger og sige, at det er et stort fremskridt. Fremskridtet kunne have været betydelig større, hvis man bare havde holdt det uden for forligsfor-handlingerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 14 stemte for, 123 imod.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes uden afstemning.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af en ny paragraf efter § 1

forkastedes uden afstemning.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 3

forkastedes, idet 14 stemte for, 131 imod.

§§ 3–9

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Arbejdstilbud til langtidsledige og ret til efterløn).

(Lovforslag nr. L 200. Fremsat 6/5 80. Første behandling 9/5 80. Betænkning 22/5 80).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Flygaard (DR):

Da retsforbundet fortsat ikke er betænkningsberettiget i arbejdsmarkedsudvalget, skal jeg meddele, at vi kan stemme for ændringsforslag nr. 1, ændringsforslag nr. 3, ændringsforslag nr. 4 og ændringsforslag nr. 5, medens vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 2.

Kurt Hansen (VS):

Fremskridtspartiet har i betænkningen stillet ændringsforslag om, at jobtilbudsordningen bortfalder med øjeblikkelig virkning. Til det ændringsforslag vil jeg godt sige, at VS vil undlade at stemme.

Vi har også været imod og er fortsat imod denne jobtilbudsordning, som bl. a. indeholder arbejdsgivertilskud, og som bl. a. er med til at øge arbejdskraftens faglige mobilitet. Vi er modstandere af, at man forsøger at udhule arbejdskraftens værdi gennem sådanne tiltag. Men det, vi har sagt, er meget nøje forbundet med en ophævelse af denne jobtilbudsordning; det er jo netop at man får ophævet tidsbegrænsningerne, at man får fjernet 26 ugers reglen. Det er samtidig en forudsætning for, at man ikke kommer til at opleve en situation, hvor titusinder af langtidsarbejdsløse bliver hældt ud af arbejdsløsheds-kasserne. En sådan situation ønsker vi naturligvis ikke skal opstå, så i forbindelse med fremskridtspartiets ændringsforslag om øjeblikkelig ophævelse af jobtilbudsordningen vil vi undlade at stemme.

Vi mener, der er nogle klare alternativer, der må frem, nogle klare alternativer, som VS gentagne gange har peget på. Anvisningen og kontrollen må føres tilbage til fagforeningerne, og anvisningen må derfra ske ud fra princippet: længst arbejdsløs, først tilbud om arbejde. Dette sammen med det, jeg nævnte før, nemlig ophævelsen af 26 ugers reglen, er ligesom det politiske alternativ, der er for VS til denne jobtilbudsordning. Det eksisterer ikke i dag, og vi vil ikke være med til at skabe en situation, hvor titusinder af langtidsarbejdsløse bliver sendt ud af A-kasserne over på bistandsloven, over på revalideringen, som vi har hørt så mange tale om i øjeblikket, hvor arbejdsministeren ikke vil undsige LO-økonom Gunnar Iversen, når han proklamerer, at der er 15.000, der skal over på bistandsloven, over på revalideringen. Vi vil hverken være med til at føre eller til antydningvis at støtte en sådan politik, når det er fremskridtspartiet, der kommer med den, eller når det er LO-økonom Gunnar Iversen, der kræver dette, flankeret af arbejdsministeren.

Venstres og de konservatives ændringsforslag om, at jobtilbudsordningen kun skal gælde et enkelt år, vil vi ligeledes undlade at stemme til. Jeg henviser til de bemærkninger, jeg er kommet med vedrørende fremskridtspartiets ændringsforslag.

Jeg har et lille hjertesuk. Jeg håber, arbejdsministeren vil høre efter og måske undertagelsesvis komme herop og give en besvarelse, selv om det hører til sjældenhederne, at